

Mýtus jménem Titicaca

PERU A BOLÍVIE

Vysokohorské jezero opředené mýty patří k nejvyhledávanějším turistickým atrakcím Jižní Ameriky. Úchvatná příroda, plovoucí ostrovy, původní obyvatelé i tajemná minulost. Legendární jezero Titicaca.

FOTO: ARCHIV

Bájně jezero Titicaca nabízí až kalendářově kýčovitě pohledy.

Titicaca je nejvýše položeným splavným jezerem na světě, nachází se v neuvěřitelné nadmořské výšce 3812 m na vysokohorské plošině středních And. Je dlouhé přes 230 km a široké až 100 km. Celková rozloha jezera dosahuje 8500 km². U hloubky se prameny neshodnou, většina hovoří o 284 m, některé mu připisují i více než 300 m.

Jezero opředli mnoha pověstmi domorodci, děj dobrodružných příběhů sem zasazovali i autoři románů o indiánech. Dodnes se tu rákosové čluny vyrábějí stejnou technologií, kterou využil při stavbě svých lodí i legendární norský badatel Thor Heyerdahl. Jezero se rozkládá mezi dvěma státy, Peru a Bolívií.

Plovoucí rákosové ostrovy

Budovat nejrůznější stavby kdesi uprostřed moří nebo jezer nepatří ani v současnosti k lehkým úkolům. Tím větší úžas budí i dnes

dovednost, s níž se s tímto problémem dokázali vyrovnat potomci bájněho indiánského kmene Uros, který v jezerní oblasti žil. Vytvořili na jezeře na čtyřicet umělých ostrovů, ty volně plují po hladině. Jedná se o více na sebe položených vrstev zvláštního druhu rákosu, tzv. totory, které se všude v okolí vyskytuje značné množství.

Rákos je nejen materiálem pro stavbu ostrovů. Staví se z něj stěny i střechy zdejších miniaturních obydlí, ale též rybářské čluny, a zejména v minulosti sloužil dokonce jako zdroj potravy.

Ostrovy, nazývané Islas flotantes, případně Islas de los Uros, jsou relativně malé, a z jednoho břehu na protilehlý přejdete během několika málo minut. V posledních letech se stálá osídlení zmenšují. Obyvatelé v touze po větším pohodlí se stěhují na pevninu. Ovšem mnozí sem připlouvají za výděl-

kem jako prodejci upomínkových předmětů. Turistů je zde dostatek a téměř každý z nich si chce zakoupit něco, co mu připomene návštěvu kuriózního koutu Země.

K nejvíce obydleným ostrovům patří třeba ten, co se jmenuje jako rákos, z něhož je vybudován, tedy Totor. Tady pobývá na deset rodin, a děti tu dokonce mohou navštěvovat malou základní školu. Ne ale všechny ostrovy jsou turistům přístupné. Jiný, na kterém můžete stanout vlastní nohou, se jmenuje Tribuna a další Cona Uro. Přepřavit se mezi nimi lze na tradičních rákosových člunech.

I ostrov lze ukotvit

Podle vyprávění zdejšího průvodce jsou ostrovy situované v menších hloubkách ukotveny, aby neměnily svoji polohu na jezeře, ovšem jde spíše o výjimku. Jinak lze, zejména během období dešťů, tedy od listopadu do